

lig være faguddannede Folk. Derfor er det ganske ved Siden af, naar det ærede Medlem Hr. Sven halvvejs antyder, at her kunde være Tale om Korruption. Nej, Formaalet er selvfølgelig en fuldt ud betryggende Revision af vore Banker.

Jeg skal saa tillade mig at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Krisefonden, hvor vi jo er i det heldige, eller maaske skal vi sige uheldige, Tilfælde, at de to konservative Ordførere begge er Tilhængere af Ideen, men deres Partier er Modstandere af den, og som Følge deraf kan vi jo ikke vente noget særlig energisk Arbejde fra de to Herrer Side i Retning af Gennemførelse. Det gør jeg ikke Regning paa, saa meget mere som det ærede Medlem Hr. Elgaard talte om, at det var en Retskrænkelse, at det stødte Retsfølelsen at indføre en saadan Krisefond. Derefter fortalte det ærede Medlem, hvad en amerikansk Bankmand i 1908 havde udtalt om dette Spørgsmaal. Det kan jo i og for sig være meget interessant, hvad en amerikansk Bankmand har sagt i 1908 om Krisefond, men nogen større Betydning kan det jo ikke have, for der er vel hundrede Tusinde Bankmænd i Amerika, og man kunde vel næsten tænke sig, at de 99 000 af dem vilde udtale sig modsat af den, som det ærede Medlem har faaet fat i. Det tillægger jeg altsaa ikke nogen større Betydning. Derimod tillægger jeg det Betydning, at Bankerne gennem denne Krisefond paadrager sig et vist økonomisk Ansvar, og selvfølgelig ogsaa et moralsk Ansvar, for Bankernes hele Sikkerhed. Og hvem er, tror man, bedre til at kontrolere Bankerne end Bankerne selv, naar det først gaar løs paa deres Pengepung? De ved saamænd meget god Besked med, hvorledes andre Banker befinder sig, og jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Bankviden mellem Bankerne indbyrdes betyder lige saa meget, maaske mere end det Beløb, de indbetaler til Krisefonden. Jeg vil tro, at en Bestemmelse som denne om Krisefonden vil faa meget stor Betydning for vore Bankers Soliditet i Fremtiden, og de Beløb, de skal udrede, er saa ringe, at jeg ikke forstaar, hvorfor man fra Bankernes Side opponerer derimod. Det vil dog give dem titusinde Fordele paa anden Maade, dette, at man har denne Sikkerhed i visse Henseender og derigennem er med til at genopbygge Tilliden til Bankvæsenet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen vilde have, at denne Krisefond skulde have tilbagevirkende Kraft, saaledes at de Folk, der har tabt Penge ved de mange Bank-

krak, nu skulde have en Del af deres Tab refunderet. Det ærede Medlem mente, at de skulde have Halvparten af, hvad de har tabt, op til 80 pCt. Det var naturligvis meget tiltalende, hvis man kunde komme dertil, men for saa vidt vi skal have den sammenbrudte Diskontobank med, kan jeg ikke se, at det bliver muligt at skaffe de Penge, som det ærede Medlem taler om her. Hvorledes Diskontobankens Likvidation endeligt vil forløbe, ved man ikke, og det skal jeg ikke profetere om, men man maa jo befrygte, at der kan blive et Tab ved denne Bank, og naar der kun indbetales 1 800 000 Kr. i Løbet af et Aar, vil det jo ikke række langt, hvis det skulde vise sig, at Diskontobankens Sparere led et stort Tab; da den indskudte Kapital i Diskontobanken er ca. 140 Mill. Kr., vil der jo kunne løbes en meget stor Risiko alene paa den Bank.

Paa den anden Side forstaar jeg godt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen ønsker dette, for det var jo hans Regering, der gennemførte den fulde Garanti for Landmandsbankens Sparere. Det er det ærede Medlem og hans Parti, der er Skyld i, at de Folk, der havde deres Penge staaende i Landmandsbanken, ikke mistede en rød Øre, medens alle andre her i Landet maa tabe, naar deres Bank bryder sammen. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem møder mange Kvaler rundt omkring i Landet som Følge af den tidligere Regerings partiske Optræden i dette Spørgsmaal, og jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod at hjælpe det ærede Medlem ud af den Knibe, for saa vidt det kunde gøres paa en eller anden Maade. Men jeg vil rigtignok sige, at saa maa Pengene dertil skaffes paa ekstraordinær Maade, for hvis man ikke straks kan begynde med at opspare 2 Mill. Kr. om Aaret, faar denne Krisefond jo ingen Betydning i mange Aar. Det ærede Medlem ved jo, at det Udvalg, Folketinget har nedsat vedrørende Diskontobanken, har pint og plaget de store Banker her i Byen rigeligt for at faa dem til at dække en Del af det Tab, der er tilføjet Diskontobankens Indskydere, men det har de pure afvist baade overfor Udvalget og overfor Regeringen, og jeg tror ikke, det ærede Medlem er Mand for at pine noget ud af dem dertil. Kunde man i Loven indsætte en Bestemmelse om, at der skulde indbetales et vist Beløb af enhver Bank i Landet i Forhold til dens Formueforhold til Hjælp for de Sparere, der har mistet deres Penge, saa var det noget andet. Det vil jeg for min Part være villig til at forhandle om.

Endelig vil jeg gøre den Bemærkning,